

[Fisker.]

Lovforslagene med de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Krag: I Flertallets Betænkning er der rettet en Henstilling til den højtærede Finansminister om at søge gennemført en Revision af Loven vedrørende Totalisatorspil. Jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at henstille til den højtærede Finansminister, at denne Udtalelse ikke blot tages til Efterretning, men at man vil være den følgelig.

I øvrigt skal jeg — ogsaa for hurtigst muligt at gøre Plads for det ærede Medlem Hr. Korsgaard — indskrænke mig til at anbefale de af den højtærede Minister stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Korsgaard: Jeg maa konstatere, at der altsaa ogsaa i dette Forhold, at en Ordfører for et Mindretal taler før et almindeligt Medlem af Udvalget, er sket en Forandring.

Første Næstformand (Vanggaard): Det kan det ærede Medlem ikke konstatere, for Mindretallet har ikke stillet Ændringsforslag, og naar dette ikke er Tilfældet, faar Partiernes Ordførere Ordet i den sædvanlige Orden.

Korsgaard: Mon dette kan staa for Forretningsordenens Bestemmelser?

Første Næstformand (Vanggaard): Det kan det.

Korsgaard: Men jeg forstaar jo meget vel, at det var vigtigt for det ærede Medlem Hr. Krag at komme op og anbefale, at man i høj Grad tog sig af Totalisatorspillet. Jeg synes, det er saa saare betegnende i denne Situation, at den Sag nu skulde bringes i Orden. Naar vi tænker paa, hvor ofte det har lydt i denne Forsamling, at vi skulde væk fra alt Totalisatorspil, ligger der et vist Sympton i, at i det Øjeblik vi kommer i en vanskelig finansiel Situation, er et af de Midler, man griber til for at faa flere Penge, Totalisatorspillet, og i det ærede Medlem Hr. Krags Iver for muligvis paa dette Omraade snarest muligt at naa til den største Fuldkommenhed. Jeg forstaar saa vel, at det ærede Medlem Hr. Krag ønskede hurtigst muligt at faa afleveret denne Anbefaling.

Som det vil være bekendt af den lige foretagne Afstemning, har vi fra konservativ Side ønsket, at Behandlingen skulde ud-

sættes, og Begrundelsen herfor vil man forstaa, naar man læser Mindretallets Betænkning. Det vil heraf klart fremgaa, at det, jeg antog vilde ske, nemlig, at der vel blev nedsat et Udvalg, men at dette Udvalg ikke i mindste Maade fik Anledning til virkelig at foretage sig noget, netop er indtraadt. Men jeg kan dog ingenlunde sige, at den Times Tid, jeg havde den Ære at dvæle i Magthavernes Selskab, var uden Interesse. Det var den ikke, for jeg fik et levende Indtryk af, hvor lidt Begreb de praktisk talt alle havde om, hvad de havde lavet, og det har da i alt Fald historisk Interesse.

Det viste sig nemlig, at da man skulde til nærmere at undersøge, hvorledes de Tal fremkom, som dannede Grundlaget for den højtærede Finansministers Beregning, saa var der saamænd ingen, der vidste Besked om, hvor lang Tid de paagældende Love skulde virke til Fordel for det Finansaar, hvorom det drejede sig. Saa gjorde man, hvad Magthavere vel altid gør, man sagde, at det var ligegyldigt, om man begreb et Kuk af det, eller man ikke gjorde det, for det afgørende i Situationen var, at de paagældende Love, naar de virkede en vis Tid, vilde give en vis Indtægt — og saa var man tilsyneladende rørende enig om, at det egentlig var rystende ligegyldigt, om denne Tid faldt sammen med Finansaaret eller ikke.

For mig at se er det en højst besynderlig Ting, at man her i Tinget diskuterer Vedtagelsen af visse Love med Henblik paa, i hvor høj Grad de kan forbedre Balancen for et ganske bestemt Finansaar, og at saa ikke et af Delegationsmedlemmerne har mindste Rede paa, hvordan det hele skal forstaas. Det er for Situationen saare betegnende.

Det vil ikke kunne fastholdes, at det er ligegyldigt, om Indtægten af en indirekte Beskatning udskydes til et kommende Aar, for det er givet, at det kommende Finansaar vil blive berøvet den Indtægt, der overføres til det Finansaar, hvori vi befinder os. Men om dette vil ske eller ikke, er der sikkert ingen, der faar at vide, for det er der ingen af Delegationsmedlemmerne, der aner.

Det er klart, at hvis Indtægterne overføres, vil det bevirke, at det kommende Finansaar, hvis man i øvrigt vil give Loven længere Varighed, vil paavirkes heraf, saaledes at Indtægterne for det kommende Finansaar vil blive tilsvarende mindre. Men omvendt: antager man, hvad der dog vilde være det logisk naturlige, at der kun regnes med Finansaaret paa ganske sædvanlig